

Πορίσματα ΚΗ' Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης με θέμα «Αιρετικές και αποκρυφιστικές θεωρήσεις περί ανθρώπου και ανθρώπινα δικαιώματα»

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 29 Απριλίου, 2017

ΚΗ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη

Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ ΚΗ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων **γιά θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας**, πού πραγματοποιήθηκε, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στό Παπαστρατέιο Μέγαρο στό Ἀγρίνιο, ἀπό 31 Ὀκτωβρίου ἕως 2 Νοεμβρίου 2016, μέ τή φιλόξενη φροντίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ καί ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, μέ θέμα: **«Αἱρετικές καί αποκρυφιστικές θεωρήσεις περί ἀνθρώπου καί ἀνθρώπινα δικαιώματα»**, μετὰ ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων, ἐνέκρινε ὁμοφώνως τά ἀκόλουθα **Πορίσματα**:

Τίς τελευταῖες δεκαετίες ὑποστηρίζεται ἀπό ὄλο καί περισσότερους, ὅτι ἔχουμε ἤδη εἰσέλθει στόν αἰῶνα τῆς ἀνθρωπολογίας, τῆς ἐκ νέου ἐνασχόλησης καί τοῦ ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος τῆς θεολογίας γιά τόν ἄνθρωπο. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ σύγχρονη θεολογική πρόκληση εἶναι ἀνάγκη, ὄχι μόνο νά ἐκθέτει τό περιεχόμενο τῆς πίστεως, ἀλλά καί νά ἀπαντᾷ στό καίριο ἐρώτημα **τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος σήμερα καί πῶς θά διασωθεῖ ὁ πολιτισμός του**.

Ὁ Δημιουργός ἔφερε τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη, ὡς δημιούργημα «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» δική Του. **Τό χάρισμα τοῦ «κατ' εἰκόνα» ἀποτελεῖ κοινό γνώρισμα ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ τό «καθ' ὁμοίωσιν» προσφέρεται στόν ἄνθρωπο ὡς δυνατότητα ἐλεύθερης ἐπιλογῆς. Σῶμα καί ψυχή συναπαρτίζουν τόν ὄλο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος κατανοεῖται ὡς ψυχοσωματική ἐνότητα, ὡς ἐνιαία ὄντοτητα.** Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας τέλειος μικρόκοσμος, καθῶς ἤδη ἀπό τή δημιουργία του **ἀνακεφαλαιώνει, ἐνοποιεῖ καί περιχωρεῖ μέσα του ὀλόκληρο τό σύμπαν**, καθόσον ἔχει ἐν ἑαυτῷ ὅλα τά μέρη τοῦ ὄλου καί ὅλα δημιουργήθηκαν γι' αὐτόν. Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε γιά νά

τελειοποιηθεῖ καί νά ἀναχθεῖ ἀπό τό «κατ' εἰκόνα» στό «καθ' ὁμοίωσιν». Εἶναι «θεοειδές» κτίσμα καί συνάμα «θεός κεκελευσμένος», ἔχει δηλαδή τήν κλήση, τήν κίνηση καί τή δύναμη νά θεωθεῖ ἐν Χριστῷ.

Στό καίριο ἐρώτημα τῆς ἐποχῆς μας γιά τό τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί πῶς μπορεῖ νά διασωθεῖ ὁ πολιτισμός του, ἡ ἀπάντηση τῆς Ὁρθοδόξου θεολογίας δέν βρίσκεται κάπου ἄλλοῦ ἢ μακράν ἢ ἔξω ἀπό τήν κληρονομία τῆς κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν Θεοῦ παρακαταθήκης της, ἀπό τόν ἀύθεντικό ἄνθρωπο, τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό.

Ἀντίθετες πρὸς τήν Ὁρθόδοξη περί ἀνθρώπου ἐκκλησιαστική διδασκαλία βρίσκονται οἱ ἀνθρωπολογικές πλάνες, τόσο τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου, ὅσο καί διαφόρων αἰρετικῶν καί παραχριστιανικῶν κινήσεων.

Ἡ σύγχρονη ἀποκρυφιστική περί ἀνθρώπου προσέγγιση ἀποτελεῖ ἐπανάληψη τῆς δαιμονικῆς προτροπῆς τοῦ «ἔσεσθε ὡς θεοί» (Γεν. 3, 5) καί παρότρυνση πρὸς τοὺς σύγχρονους χριστιανούς νά ἀκολουθήσουν αὐτά πού ἀρνήθηκαν κατὰ τήν ἀπόταξή τους στό Μυστήριον τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἀποτελεῖ εἰσήγηση τοῦ «ἀρχεκάκου ὄφεως» γιά μιὰ ἐκ νέου **ὑπαρξιακή αὐτουόμηση τοῦ ἀνθρώπου, γιά ἀγνόηση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ὑπόσχεση νέων δρόμων «αὐτολύτρωσης» καί «ἰσοθεΐας**», πού ἔχουν τό κατάλληλο γιά τήν ἐκάστοτε περίπτωση προσωπεῖο, σ' ἓνα κυκεῶνα θέσεων, πρακτικῶν καί δοξασιῶν.

Ὡς πρὸς τή δομή καί τή σύνθεση τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀποκρυφιστική θεωρία δέχεται πολλαπλά σώματα μέ διαφορετικές ὀνομασίες, ἐπειδή βασική ἀρχή τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου ἀποτελεῖ ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι μέ τή λέξη **σῶμα** δέν νοεῖται μόνον τό ὄρατό καί ὑλικό στοιχεῖο τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Ὁ ὅρος σῶμα χρησιμοποιεῖται γιά νά δηλώσει, σέ συνδυασμό μέ ἄλλους ὅρους τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, μορφή καί παράσταση μιᾶς ὀργανωμένης οὐσίας, πού ἐκφράζεται μέ διαφορετικό τρόπο στά κοσμικά πεδία.

Στίς ἀποκρυφιστικές δοξασίες περί ἀνθρώπου γιά τήν πνευματική του ἐξέλιξη, τό πᾶν ἐπαφίεται στίς δικές του δυνάμεις. **Σῴζεται ἀπό μόνος του**. Ὁ Θεός, ὅπως κατανοεῖται στόν ἀποκρυφιστικό χώρο, παραμένει ἓνας ἀμέτοχος, οὐδέτερος παρατηρητής. Ὅ,τι πῶς καί σκοτεινό ἔχει νά παρουσιάσει ἡ νοσηρῆ μεταπτωτική καί διαβρωμένη θρησκευτικότητα, ὁ ἀποκρυφισμός τό προβάλλει μέ περισσή ἀλαζονεία, ὡς τή δική του ἐνδοκοσμική ἐπιβεβαίωση τῆς ἀρχέγονης δαιμονικῆς προτροπῆς «ἔσεσθε ὡς θεοί». Ταυτόχρονα, μέ τήν ἀφόρητη ἔπαρση ἐνός ἐγωιστικοῦ φρονήματος χρησιμοποιεῖ καί μαγικές τελετουργικές πρακτικές.

Βασικό κεφάλαιο τῆς ἀποκρυφιστικῆς νεοεποχίτικης διδαχῆς περί τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖ ἡ δοξασία τῆς **μετενσάρκωσης** καί ὁ ἄμεσα συνδεδεμένος μέ αὐτήν ἀμείλικτος «νόμος τοῦ κάρμα». **Μέ τή θεωρία αὕτη ἀφαιρεῖται κάθε ἠθική**

εὐθύνη από τόν ἄνθρωπο γιά τίς πράξεις του. Ἕνας κακός ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς κακός, καθόσον ὅ,τι πράττει ἢ ὑφίσταται στή ζωή του δέν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν δικῶν του ἐλεύθερων ἐπιλογῶν, ἀλλά ἕνα «χρέος» κάποιας ἄλλης προηγούμενης ζωῆς, τό ὁποῖο ἐξοφλεῖ τώρα. **Καταργεῖται ἔτσι κάθε σκέψη γιά ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, γιά μετάνοια καί συγχώρηση.** Ἡ δοξασία τῆς μετενσάρκωσης εἶναι μία καθαρά ἀντιχριστιανική διδασκαλία, πού παραβαίνει ἀκόμη καί τούς νόμους τῆς λογικῆς. Σέ ἀντίθεση μέ τή δοξασία αὐτή, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία πιστεύει στήν ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου, πρόδρομος καί θεμέλιο τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀποκρυφιστική περί ἀνθρώπου προσέγγιση, εἶναι ἀπολύτως ἀσύμπτωτη μέ τή χριστιανική.

Ἡ βιβλική καί ἀγιοπατερική ἐκκλησιαστική παράδοση στήν ἀδιαίρετη ἐνότητά τους, ἰδιαιτέρως ἡ νηπτική ἐμπειρία καί διδασχὴ τῶν ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς διδάσκει μέ σαφήνεια, ὅτι τό σύνολο τῶν ἐπιχειρημάτων καί θεωριῶν περί φώτων καί πρακτικῶν τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου, ἐάν ἐξαιρέσουμε τίς ψυχιατρικές καί νευρολογικοῦ χαρακτήρα νοσηρές καταστάσεις, δέν ἀποτελεῖ παρά ἐμπνεύσεις, φωτοφάνειες, ἐνέργειες καί μεθοδεύσεις δαιμονικῆς προέλευσης.

Στίς διάφορες ἀποκρυφιστικές καί παραθρησκευτικές ὁμάδες μέ μία ποικιλία πρακτικῶν καί μεθοδεύσεων (λ. χ. πρακτικές διανοητικοῦ χειρισμοῦ) λαμβάνει χώρα μία βάνουση **καταπάτηση θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.**

Οἱ περί ἀνθρώπου δοξασίες τῶν συγχρόνων αἰρετικῶν καί παραχριστιανικῶν κινήσεων θεμελιώνονται ἄλλοτε σέ κακόδοξες καί ἐλλειμματικές ἐρμηνεῖς ἀγιογραφικῶν χωρίων καί ἄλλοτε σέ διῆθεν νεώτερες ἐξωβιβλικές «ἀποκαλύψεις» τοῦ Θεοῦ (π.χ. Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν ἢ Μορμόνων, Χριστιανική Ἐπιστήμη κ.ἄ.). Οἱ δοξασίες τους βρίσκονται σέ ἀπόλυτη ἀντίθεση μέ τούς φορεῖς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Θείας Ἀποκαλύψεως, τήν Ἁγία Γραφή καί τήν Ἱερά Παράδοση.

Στίς αἰρετικές καί παραχριστιανικές κινήσεις στόν χῶρο τῆς ἀνθρωπολογίας, θεμελιώδεις χριστιανικοί ὅροι (π.χ. πῶση, ἁμαρτία, σωτηρία κ.ἄ.) ἔχουν νοσηματοδότηση ριζικῶς διαφορετική καί μή ἀποδεκτή, ὄχι μόνο ἀπό τήν Ὁρθόδοξη ἐκκλησιαστική διδασκαλία, ἀλλά καί ἀπό τόν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο.

Στίς αἰρετικές διδασχές περί ἀνθρώπου δέν ἀπουσιάζουν καί διδασκαλίες ἐπικίνδυνες γιά τήν ἀνθρώπινη ζωή, ὅπως ἡ θέση τῶν λεγομένων Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά περί ἄρνησης μετάγγισης αἵματος σέ πάσχοντες ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα τήν ἐν λόγω ἐπικίνδυνη διδασκαλία ἐπιχειροῦν νά τήν παρουσιάσουν ὡς διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Οι ανθρωπολογικές αποκλίσεις από την Όρθόδοξη διδασκαλία, όπως προβάλλονται από τις ποικιλώνυμες αποκρυφιστικές και αίρετικές κινήσεις, έχουν αρνητικές επιπτώσεις σε πρόσωπα και ομάδες που τις υιοθετούν.

Ή Συνδιάσκεψη έγκρίνει όμοφώνως τά ως άνω Πορίσματα και έξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο αυτής να τά υπογράψει.

Ό Πρόεδρος τής Συνδιασκέψεως
† Ό Λαρίσης και Τυρνάβου Ίγνάτιος

Οί Έντεταλμένοι τών Όρθοδόξων Έκκλησιών
Οίκουμεικοῦ Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Κυδωνίας και Άποκορώνου Δαμασκηνός
Πατριαρχείου Άλεξανδρείας, Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος Έμμανουήλ
Πατριαρχείου Ίεροσολύμων, Αρχιεπίσκοπος Λύδδης Δημήτριος
Πατριαρχείου Ρωσίας, Ήγούμενος Θεοφάνης Λουκιάνωφ
Πατριαρχείου Σερβίας, Ίερομόναχος Εύσέβιος Μεάντζια
Πατριαρχείου Ρουμανίας, Καθηγητής Κυπριανός Στρέτζα
Πατριαρχείου Βουλγαρίας, Μητροπολίτης Νευροκοπίου Σεραφείμ
Έκκλησίας τής Κύπρου, Αρχιμ. Γρηγόριος Μουσουρούλης
Έκκλησίας τής Ελλάδος, Πρωτοπρ. Κυριακός Τσουρός
Έκκλησίας Πολωνίας, Ήγούμενος Βαρσανούφιος Ντοροσκίεβιτς

Ό φιλοξενών τήν Συνδιάσκεψη
† Μητροπολίτης Αίτωλίας και Άκαρνανίας Κοσμάς

(Περιοδικό «διάλογος» Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2016, τεύχος 86)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: *impantokratoros.gr*)